

WOBODRĚĆ, SEJ NĚŠTO, WOBODRĚĆ, SO

čo. 22

- a) sej hłowu storčić
- b) sej kulku wuwalić
- c) so na koži zranić, sej kožu rozdrěć

Prawa je wotmołwa **c**.

Hdyž sej něšto wobodrějemy, so na koži zranimy. Zwjetša je to na kolenu abo tež na lochću. Rana njeje hłuboka, koža pak je rozšudrowana a chětro pali.

Takle móžeš to tež prajić:

sej rozšudrować_{ip}, sej rozdrěć_p

Příklady z rěčneho korpusa:

Jan je so z kolesom zmjetał a so chětro *wobodrěł* a nětko sliny a wózhor bječo domoj čehnje. (Anatolij Iwčenko, Sonja Wölkowa, Wo wćipnych Jěwach a nócnych hawronach. Rěčne wobroty za džěci a staršich. Budyšin 2009)

Tu je železniski čah z kolijow wujěl. Jedyn wóz, w kotrymž dwaj pućowacej sedžeštaj, so rozbi; jedyn potrjecheny je *sebi* tróšku kožu *wobodrěł*. Příčina njezboža je njeznata. (Katholski Posoł. Ludowy časopis, wudawany wot towarstwa Cyrilla a Methodija w Budyšinje. 49. lětnik / 1920)

Běše-li sebi hólčec jako kón před rěblowanym wozyčkom susodźić hólca po wjesnej hórce smalo tak prawje koleno *wobodrěł*, tak pomhaše wěsće lapka, potunkana do laneho wolija a nakładžena wot starosćiweje wowki. (Pawoł Grojlich, Lěto wjesneho hólca. Budyšin 1981)